

ANNETTE KULLENBERG

Står magen dig upp i halsen? undrar apoteket

Annette Kullenberg, författare, journalist, flanör med glimten i ögat.

Finns det något underbarare än att gå in på ett apotek? Allt är gratis. Så länge man inte köper något, vill säga.

Själv går jag ofta in på apotek för att hämta det senaste när det gäller hälsan och må bra. Efteråt känner man sig sund och frisk. Effekten är som efter ett träningspass, skulle jag tro. Har aldrig varit med om något i den stilen men träffat en del som tränar för fullt. Oftast är det 30-åringar som är nöjda för att de svettats bort sin bakfylla. Fylla och träning går ihop.

På apoteken är det tyst och fint. Folk bara sitter som döda hökar och väntar på sin tur. Det är vad livet går ut på. Att vänta.

Jag gör min vanliga rundtur och hämtar broschyrer. Säg ett enda land där du kan få så mycket information gratis. Snygga trycksaker som inte kostar ett öre. Antar att det står samma saker i dem som i vilken dyrbar hälsotidskrift som helst.

Jag läser på så gott jag kan.

Har lyckats klara mig utan att köpa någonting som helst tills Gunilla dök upp. En farmaceut, antar jag. Men framför allt en fenomenal säljare.

För att uppmuntra Gunilla köpte jag för första gången i mitt liv en ask med vitamintabletter. En grön ask. Vad den innehöll visste jag inte riktigt. Men det var något som skulle hjälpa mig att överleva.

Syster Gunilla (hon var som en riktig syrra på ett sjukhus) höll låda på ett bra sätt. Jag måste köpa den gröna asken.

Det fanns många orsaker till detta, varav jag inte minns en enda. Men just nu

öppnar jag den gröna asken och det är just som man kan förmoda. Såna där brustabletter som smakar apelsin, står det.

Alltså det värsta som finns. Men allt går att sälja. Jag fäster mig vid beskrivningen: »Ett tillräckligt intag av dessa ämnen (som finns i tableterna) gör att kroppen på ett naturligt sätt klarar av perioder av fysisk eller psykisk ansträngning.«

Gomorrön.

Finns det en enda person som *icke* är inne i en period av fysisk och psykisk ansträngning? Stryk det där ordet eller. Allt helvete händer hela tiden samtidigt.

Det hjälper inte hur många brustabletter man stoppar i sig. Jo, jag vet – de ska lösas upp i vatten.

Men inte av mig. Jag kommer aldrig att stoppa i mig en tablett som smakar apelsin.

Minns du mig, Gunilla?

Jag skulle inte tro

det. Denna kvinna som jobbar på apotek är van att sälja. Hon ser att precis varenda en mår lika dåligt som hon själv. Detta gör att hon blir på bra humör.

Eller vad är det som gör att hon hela tiden lyckas sälja de där gröna askarna? Med ett skratt. Hur många brustabletter ska en enda mänska stoppa i sig? Svaret finns i den bipacksedel som medföljer.

Det kan bara vara ett läkemedelsföretag som kan hitta på ett så fult ord: Bipacksedel. När jag läser det hamnar jag i ett tillstånd av psykisk ansträngning.

Beskrivning heter det. När jag läser den inser jag att jag köpt tabletter som hjälper mot precis allting. I alla fall om man utsätter kroppen för fysisk träning eller stress.

Usch, det ska vi inte ha. Vi ska sitta lugnt på ett kafé med en stilla konjak och betrakta omgivningen.

De som inte har denna möjlighet utan ammar, är gravida, äldre eller ständigt berusade (det står »kroniskt alkoholmissbruk« i bipacksedeln) får också hjälp av brustabletterna.

De som börjar kröka alltmer (det står »vid ökad alkoholkonsumtion«) får också hjälp. Liksom rökare och kvinnor som äter p-piller (»orala preventivmedel«).

Den som författar en bipacksedel inser förmodligen att han eller hon bör krångla till det svenska språket så att människor fattar att de fått valuta för pengarna.

Den som lider av fenylyketonuri ska ej ta dessa tabletter. Hör ni det nu. Alla som lider av... det där som börjar på f.

Varje kvinna som någon gång köpt en ansiktskräm av lite finare sort känner igen sig. Är det något som utmärker kosmetikföretagen så är det obegripliga beskrivningar.

I ett parfymeri kan de slå i mig lite vad som helst, jag kan falla för ord som jag inte fattar. Lyposom.

Eller Aha. En kräm utan Aha. Vem kan tänka sig det? Man vill inte gärna fråga och skämma ut sig.

På samma sätt fungerar det när Gunilla säljer den gröna asken till mig. Liksom till tusentals andra. Som tror att det finns några genvägar.

Men glädjande nog fick jag med mig de små utmärkta broschyrerna. Min favorit är minst sagt proffsigt gjord: Står magen dig upp i halsen?

Visserligen lider jag inte av halsbränna men vilken underbar fråga.

Just därför tänker jag svara ja. För tro det eller ej. För er skull har jag just druckit ett glas vatten med brustablett.

Apelsinfärgat vatten. Just det – magen står mig upp i halsen.

Annette Kullenberg

Den som författar en bipacksedel inser förmodligen att han eller hon bör krångla till det svenska språket så att människor fattar att de fått valuta för pengarna.